

min Mening al Grund til at bevilge de forlangte 500 Rbd. til denne Assistance.

Svad Landsstutteriet angaaer, da troer jeg, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) httrede. Det er maastee ikke saa ganske let at skjælné mellem det, hvorpaa det her kommer an; men at den ærede Rigsdagsmand er fuldkommen istand dertil, derom nærer jeg ingen Tvivl. Her er for det Første Tale om den almindelige Udøvelse af Thingets Bevillingsmyndighed, om Udøvelsen af den ordinaire Bevillingsmyndighed. Nu er netop Spørgsmaalet dette: ligger Landsstutteriet ind under denne Thingets Bevillingsmyndighed eller ikke; ligger det ind under den ordinaire Bevilling, og er Nægtelsen af disse Summer en Anvendelse af Thingets ordinaire Bevillingsmyndighed? — For at afgjøre dette er det jo, at Loven af 31te Marts 1852 om Huusdyr- og Hestevælsens Fremme fornemlig maa komme i Betragtning. — Hvis denne Lov erklærede sig selv for at være midlertidig, paa den Maade, at en ny Lov efter 6 Mars Forløb var nødvendig for Landsstutteriets fremtidige Bestaaen, saa vilde Nægtelsen af denne Sum være en Udøvelse af Thingets ordinaire Bevillingsmyndighed, men at det, at der staaer, at Landstodhingstene i 6 Mar skulle være af en vis Race, at dette skulde paatrykke Loven en saadan midlertidig Charakter, at Thinget ved at nægte den forlangte Sum kun udøver sin ordinaire Bevillingsmyndighed, det er det, jeg benægter. Spørger man nu, om Thinget har — man tillade mig at benævne det saaledes — en extraordinair Bevillingsmyndighed og derigjennem en Ret til at nægte denne Sum, saa svarer jeg: Ja! Naar Thinget kan forkaste hele Budgettet, kan det ogsaa forkaste en saadan enkelt Post, hvilken Lov en saadan Post i Budgettet end maatte støtte sig paa; kan Thinget forkaste hele Finantsloven, kan det ogsaa forkaste en enkelt Paragraph deri, og kan det forkaste en enkelt Paragraph, kan det ogsaa forkaste Posterne a b c osv. i denne Paragraph; det har denne Ret. Men naar Thinget vil anvende sin extraordinaire Bevillingsmyndighed til at nægte Summer som den her omhandlede, saa vil der være Anledning for en Regering,

og for hvilken som helst, til at overveie, hvorvidt den vil være istand til at underkaste sig en saadan Anvendelse af Thingets Nægtelses- eller Bevillingsmyndighed. Jeg troer nu at have udtrykt mig tilstrækkeligt klart, og jeg benægter fremdeles, at hvis Thinget nægter denne Post, at der da deri ligger en Anvendelse af den almindelige, den ordinaire Bevillingsmyndighed. Saaledes som jeg opfatter Loven af 31te Marts 1852, kan jeg deri ikke see nogen Hjemmel for Thinget til at nægte den begjærede Sum. Hvis denne Post negtes, vil det efter min Mening være en deelvis Nægtelse af Finantsloven, og naar man opfatter Spørgsmaalet saaledes, ville de ærede Medlemmer indrømme, at det paa ingen Maade er for stærkt, og ikke Andet, end hvad der er i sin Orden, naar jeg siger, at det for mig maa indeholde en Opfordring til at overveie, hvorvidt jeg vil være istand til at tilraade at underkaste sig en saadan Anvendelse af den extraordinaire Nægtelses- eller Bevillingsmyndighed. Der er altsaa ikke her Spørgsmaal om Thingets Ret, men kun, at det skarpt fastholdes, at naar Thinget, eller idetmindste de Herrer, der ikke ville bevilge denne Sum, troer, ved at nægte den, at handle i Kraft af den simple Anvendelse af den Bevillingsmyndighed, der giver Thinget Ret til at forkaste hele Budgettet, og altsaa ogsaa hver enkelt Post deri, saa indtræder ogsaa her et af de Tilfælde, som for hvilken som helst Regering kræver en omhyggelig Overveieelse af, om den vil underkaste sig en saadan Anvendelse af Bevillingsmyndigheden eller ikke.

Tscherning: Jeg har nu havt den Glæde at høre af den ærede Minister, at han anerkjender Thingets absolute Bevillingsmyndighed. Han har deelt den i den ordinaire og extraordinaire, Noget som jeg imidlertid ikke skal gaae ind paa, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at dersom en saadan Deling skal gjøres, da er Bevillingsmyndigheden i nærværende Tilfælde, det er, selv efter den ærede Ministers egen Definition, den ordinaire Bevillingsmyndighed, overfor hvilken vi her staae, fordi det Institut, der her er Tale om, eksisterer ikke legalt; det eksisterer legalt ikke mere; thi